

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 31 marca 1881.

21.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 7 marca 1881,
tyczące się jednostajnego urzędnienia i dozoru przyrządów sygnałowych na zasadzie przepisów o unikaniu przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów.

§. 1.

Światła boczne barwiste ustawiane być powinny zawsze tak, aby nie zaważwały linom i aby żagle okrętu w żadnym razie nie mogły ich zasłaniać.

Światła ustawiczne boczne u parowców kołowych ustawiane być powinny na najwyższych, najodleglejszych częściach kołownic, u okrętów szrubowych według okoliczności na końcach pomostu do komendy, wystających ku stronie zewnętrznej burty.

Białe światło przodowe, którego używać mają tylko parowce w ruchu będące, przymocowane być powinno tak samo, jak światła ustawiczne barwiste całkiem nieruchomo w ten sposób, jak to jest rozporządzone w przepisie międzynarodowym, tyczącym się unikania przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów (Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 20 stycznia 1880 Dz. u. p. Nr. 10).

§. 2.

Zasłony światel bocznych umieszczone być powinny i trwale umocowane po za liniami skośnymi i poziomymi, na platformach lub na żórawiach, albo, jeżeli są te okręty szrubowe lub parowce kołowe, w miejscach w §. 1 oznaczonych.

Żórawie, na których zasłony takie będą umieszczone, dosięgać mają strony zewnętrznej w ten sposób, aby światła ustawiczne, które nie powinny być nigdy przymocowane do lin, mogły być widzialnymi w przepisany kierunku i bez przerwy.

Na statkach żaglowych o mniej niż 80 tonnach, nie używających żagli poprzecznych, wolno przymocować platformę i zasłony do lin ukośnych przedniego masztu.

Zasłony światel bocznych umieszczone być muszą w taki sposób, aby odpowiadały celowi, do którego zasłony te według przepisów międzynarodowych, tyczących się unikania przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów, mają służyć.

Zasłona latarni ustawniczej na części sterowej burty, powinna być zielona na lewym boku burty, czerwona.

Dla zapobieżenia, aby przy ustawianiu światła na burcie okrętu nie przemieniono czerwonego na zielone, miejsca, w których się ustawia lub klatki latarni urządzić należy w taki sposób, aby światło czerwone ustawione być mogło tylko na lewym boku okrętu a zielone tylko na części sterowej.

§. 3.

Latarnie ustawnicze wyrabiane być mają z miedzi lub z białej blachy i wewnątrz całkiem pobielone; nadto latarnie boczne pomalowane być powinny zewnątrz taką samą barwą, jakiej są szkło i zasłony, przeto latarnie ustawnicze sterowej części okrętu zieloną, latarnie z lewego boku czerwoną.

Kształt latarni bocznych jakoteż przodowych, wyobrażony jest na figurach 1, 2, 3 i 4, wymiary zaś ich podane są w tablicy, przy końcu rozporządzenia niniejszego zamieszczonej, w której okręty podzielone są na 3 rozmaite kategorie.

§. 4.

Nie pozwala się używać do latarni ustawniczych szkła zwyczajnych jednostajnej grubości, łukowato zagiętych, lecz rozporządza się wyraźnie, że do latarni bocznych barwistych używane być mają wyłącznie tylko soczewki płaskowklęsłe (Fig. 5) a do latarni światła białych przodowych dla parowców, wyłącznie tylko soczewki bezbarwne dyoptryczne (Fig. 6). Statki o mniej niż 25 tonnach i barkasy parowe nie ulegają temu przepisowi.

Soczewki i szkła latarni do części sterowej mają być błękitno-zielone, do lewego boku okrętu wiszniowe i tak mocnej barwy, aby barwy ich można było doskonale odróżnić z przepisanej odległości.

Wymiary soczewek i szkła w mowie będących podane są w tablicy, przy końcu przepisu niniejszego zamieszczonej.

§. 5.

Do każdej latarni ustawniczej powinna być lampa urządzona do oliwy chociażby zwyczajnie używać miano lampy urządzonej do nafty.

Używanie do oświetlenia latarni ustawniczych parafiny, nie jest dozwolone.

Bańki lamp do tych latarni powinny być dostatecznej wielkości, t. j. powinny mieć taką pojemność, aby w nich mogło się zmieścić tyle oliwy lub nafty, ile potrzeba najmniej na 16 godzin palenia.

W bańkach do lamp urządzonych na naftę, umieścić należy zwyczajną gąbkę w dobrym gatunku, aby wsiąkała w siebie naftę w lampie będącą i nie pozwalała jej rozlewać się, gdy morze jest wzburzone.

Bańka powinna być tak urządzona, aby płomień znajdował się w środku poziomego łuku soczewek, w połowie wysokości tychże.

Oprócz knotów taśmowych można do lamp olejnych używać także knotów sznurowych; lecz lampy takie ustawiać należy w takiej odległości od siebie, aby płomień ich dorównał wielkości płomienia knotów taśmowych.

Figury 7, 8, 9, 10 i 11 wyobrażają rozmaite urządzenia knotów a tablica do niniejszego rozporządzenia dołączona, podaje wymiary tychże.

§. 6.

Oprócz tego, że wewnętrzne ściany latarni ustawniczych mają być wszędzie dobrze pobielone, każda latarnia, czy to do oliwy czy do nafty urządzona (z wyjątkiem latarni na statkach o mniej niż 25 tonnach i na barkasach parowych), zaopatrzona być powinna nadto reflektorem odpowiednim, siłę światła ile możliwości podwyższającym, wyrobionym z metalu i gładko wypolerowanym.

Reflektory urządzone być powinny do zdejmowania i to tak, aby można było ustawiać je bez trudności, czy lampa jest oliwna czyli też naftowa.

§. 7.

Szkło latarni ze światłami okrągłymi, których używać mają okręty stojące na kotwicy, powinno być kuliste, bezbarwne wszędzie jednostajnej grubości i obwiedzione siatką ochronną drucianą.

Oka siatki tej powinny być tak wielkie, aby światło latarni widzialne być mogło naokoło ile możliwości bez przerwy.

Kształt latarni tych wyobrażony jest fig. 12, wymiary zaś podane są w tablicy przy końcu zamieszczonej.

Latarnie okrągłe z czerwonym szkłem, których używać winny okręty, gdy w skutek jakiejkolwiek przygody staną się niezdolnemi do wykonywania obrotów, powinny być takiej samej konstrukcyi i takich samych wymiarów, jak opisane tu latarnie ze światłami okrągłymi.

§. 8.

Latarnie z szkłem zielonem i czerwonom, jakoteż z szkłem bezbarwnem dla łodzi rybackich i innych łodzi odkrytych, powinny być takie, aby widzialność ich równała się przepisanej widzialności statków o mniej niż 25 tonnach.

Latarnie okrągłe czerwone i zielone, których używać winny statki łowiące ryby cierzeńcem lub niewodem, powinny być takiej samej konstrukcyi, jak latarnie okrągłe białe, opisane w §. 7 a wymiary ich zgadzać się powinny z wymiarami latarni okrągłych bezbarwnych, przepisanych dla statków o mniej niż 25 tonnach.

§. 9.

C. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie obowiązane są korzystać z każdej następczającej się sposobności do obejrzenia latarni ustawniczych i sygnałów mglanych okrętów austriackich, znajdujących się w okręgu urzędowym tychże urzędów, mianowicie zaś w takim przypadku, gdy mają słuszną przyczynę dorożumiewać się, że przepisy niniejsze nie są zachowywane.

Obowiązek ten ciąży także na c. i k. urzędach konsulowskich co do okrętów austriackich, stojących w ich okręgu urzędowym.

Te światła ustawnicze, które uznane będą za odpowiadające przepisom, zaopatrzyć należy cechą urzędową, wyłącznie do tego służącą.

We wszystkich takich przypadkach, gdyby latarnie ustawnicze lub sygnały mglane nie odpowiadały zupełnie przepisom, czynniki c. k. urzędów portowych i zdrowotnych morskich a względnie c. k. urzędów konsulowskich zniewolili mają kapitana okrętu, aby się zaopatrzył w przepisane przyrządy do dawania sygnałów.

§. 10.

Gdy się rozmaite latarnie rewiduje, przekonać się należy szczególnie, czy do tych latarni podczas deszczu, lub jeżeli wystawione są na uderzanie fal, woda

nie może wejść i zgasić płomienia; podobnie nie należy spuszczać z uwagi, że doniosłość światła zależy nie tylko od wielkości i natężenia płomienia, lecz zawsze także od wysokości miejsca, w którym jest umieszczone i że przeto światła tych nie można ustawiać niżej, jak w wysokości 2 metrów nad powierzchnią morza.

C. k. kapitanaty portowe zachowują na okaz po jednym egzemplarzu rozmaitych rodzajów przepisanych latarni ustawniczych.

§. 11.

Jeżeli kapitan okrętu austriackiego, pomimo otrzymanego wezwania (§. 9) i chociaż to jest możebne, nie uczyni zadosyć postanowieniom niniejszego przepisu, c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie a względnie c. i k. urzędy konsulowskie karać go będą grzywnami w granicach ustanowionych w artykule 28 rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 20 stycznia 1880 (Dz. u. p. Nr. 10), wpływającemi do funduszu wsparć dla marynarzy, a które w razie niemożności ściągnięcia, zamieniane być mają na karę aresztu, licząc po jednym dniu za każde pięć złotych.

Od orzeczenia wydanego przez c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie, tudzież przez c. i k. urzędy konsulowskie odwołać się można w przeciągu dni 15 do c. k. Władzy morskiej w Tryeście.

Jeżeli ta potwierdzi wyrok pierwszej instancji, chociażby ze złagodzeniem wymiaru kary, dalsze odwołanie się jest niedopuszczalne.

Nadto c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie mogą zabronić wyprowadzenia takiego okrętu, dopóki żądane zmiany (jeżeli rozumie się skutecznienie ich natychmiast jest możebne) nie będą poczynione, do czego jednak szypry wcześniej wezwać należy.

§. 12.

Każdy kapitan odpowiedzialny jest za szkodę będącą następstwem przekroczenia niniejszego przepisu.

§. 13.

C. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie oglądać mają latarnie ustawnicze i sygnały mgłane także okrętów węgierskich, znajdujących się w ich okręgu urzędowym i mają prawo zniewolić je tak samo, jak okręty austriackie, aby się zastosowały do niniejszych przepisów. Dostrzegłszy uchybienie przepisom, czynniki te uczynić mają wezwanie, aby mu zaradzono. Gdyby wezwaniu ich, do zaradzenia dostrzeżonemu uchybieniu przepisom, nie uczyniono zadosyć, zdać mają niezwłocznie sprawę z tego co zaszło c. k. Władzy morskiej, która w sposób stosowny uwiadomi c. k. Władzę morską w Rjece.

C. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie mają także prawo rewidować przyrządy sygnałowe okrętów zagranicznych, znajdujących się w ich okręgu urzędowym, ale w tym względzie winny baczyć tylko na to, aby wzmiankowane przyrządy do dawania sygnałów odpowiadały przepisom, dotyczącym się unikania przygód na morzu przez zetknięcie się okrętów, mianowicie zaś, aby ich latarnie ustawnicze były dostatecznie widzialne z przepisanej odległości i aby oświecały przepisany łuk widnokręgu.

W razie dostrzeżenia uchybień zdać należy sprawę c. k. Władzy morskiej w Tryeście, która następnie za pośrednictwem ministerstwa handlu uwiadomi Władzę tego państwa, do którego okręt należy.

Gdyby okręt zagraniczny nie był zgola zaopatrzony w przyrządy sygnałowe w przepisach międzynarodowych ustanowione, właściwy c. k. urząd portowy i zdrowotny morski wytoczy mu na zasadzie artykułu 28 rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 20 stycznia 1880 (Dz. u. p. Nr. 10) postępowanie karne o przekroczenie przepisów, dotyczących się unikania przygód na morzu przez zetknięcie się okrętów.

§. 14.

Każdy dowódca okrętu obowiązany jest zaopatrzyć się w egzemplarz niniejszego rozporządzenia, zachowywać go razem z dokumentami okrętowymi i pokazać na żądanie urzędu portowego lub konsulowskiego.

§. 15.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Od tegoż samego dnia traci swoje rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 1 maja 1878 (Dz. u. p. Nr. 53).

Pino r. w.

T a b l i c a

wymiarów latarni ustawniczych i ich części składowych.

Rodzaj latarni	Latarnie i ich części składowe	W y m i a r y			
		Okrety o wię- cej niż 200 *) tonnach	Okrety i barki od 200 aż do 25 *) tonnów	Kryte statki o mniej niż 25 tonnach *) i barkasy parowe	
		m i l i m e t r y			
Latarnie boczne	Klatki.				
	Wysokość od wewnętrznej strony dna latarni aż do dolnego brzegu pokrywy	} Wymiar najmniejszy	280	230	150
	Wysokość od dolnego brzegu pokrywy aż do najwyższego brzegu komina		130	110	70
	Średnica komina		120	100	60
	Szerokość każdej z dwóch tylnych części sty- kających się z sobą pod kątem prostym		230	170	120
	Soczewki i szkła.				
	Cięciwa poziomego wewnętrznego łuku soczewek czer- wonych i zielonych, nie licząc części wprawionej w la- tarnię	180	120	—	
	Cięciwa poziomego wewnętrznego łuku szkła czerw- onych i zielonych zagiętych jednostajnej grubości a według okoliczności soczewek, nie licząc części wprawionej w latarnię	—	—	100	
	Wysokość czyli odległość górnego brzegu od dolnego brzegu soczewek czerwonych i zielonych, nie licząc części wprawionej w latarnię	127	95	—	
	*) Pojemność w tonnach brutto.				

Rodzaj latarni	Latarnie i ich części składowe	W y m i a r y		
		Okrety o wiciej niż 200 *) tonnach	Okrety i barki od 200 aż do 25 *) tonnów	Kryte statki o mniej niż 25 tonnach *) i barkasy parowe
		m i l i m e t r y		
Latarnie boczne	Grubość szkła soczewek w środku ich wysokości . . .	33	30	—
	Długość pionowego łuku soczewek, nie licząc części wprawionej w latarnię	150	100	—
	Wysokość czyli odległość od górnego do dolnego brzegu szkieł czerwonych i zielonych zagiętych jednostajnej grubości a według okoliczności soczewek, nie licząc części wprawionej w latarnię	—	—	75
	Knoty.			
	Srednica knota skrętkowego	5	5	—
	lub szerokość knota taśmowego, łukowato zaprawio- nego, do lamp olejnych	30	20	15
	Szerokość knota taśmowego w linii prostej zaprawianego do lamp naftowych	17	8	8
	lub średnica knota taśmowego okrągło zaprawianego do lamp naftowych	8	—	—
Latarnie przodowe parowców **)	Wysokość latarni przodowej	przynajmniej równa wysokości latarni bocznych		
	Średnica szkła dyoptrycznego latarni przodowych . .	190	150	—
	Wysokość szkła dyoptrycznego, nie licząc części wpra- wionej w latarnię	130	100	—
	Wymiary knotów do lamp olejnych	przynajmniej jak latarni bocznych		
	Wymiary knotów taśmowych do lamp naftowych . . .	17	12	—
Latarnie okrągłe, które powinny mieć okrety stojące na kotwicy i nie mogące wykonywać obrotów, budziel statki rybackie	Wysokość latarni razem z kominem	400	300	300
	Średnica (pozioma) szkła kulistego	200	150	150
	Średnica knota skrętkowego do lamp dwukno- towych olejnych	5	5	5
	Szerokość knota taśmowego, w linii prostej za- prawianego, do lamp naftowych	12	8	8
	Wewnętrzna średnica knota zaprawianego okrągło	8	8	8
		Wymiar najmniejszy		

*) Pojemność w tonnach brutto.

**) Łodzie parowe o mniej niż 25 tonnach pływające przy pomocy pary, powinny mieć oprócz dwóch świateł ustawicznych pobocznych jeszcze to białe światło, które według przepisu mieć powinny, gdy stoją na kotwicy.

22.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości
z dnia 14 marca 1881,**

tyczące się przyłączenia gmin Chodnowice, Tyszkowice i Chraplice do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy Chodnowice, Tyszkowice i Chraplice od okręgu Sądu powiatowego niżankowskiego i przyłącza do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 czerwca 1881.

Prażák r. w.

23.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 25 marca 1881,**

o zaprowadzeniu w Prosicenym Kamieniu, Lisijciaku i Sto Rochu przykomorków, z zakresem działania komor pomocniczych II klasy.

Według doniesienia kr. węgierskiego ministerstwa skarbu, zaprowadzone zostały w Prosicenym Kamieniu, Lisijciaku (w siedzibie dawnego przykomorka modragredackiego) i w Sto Rochu (w siedzibie dawnego przykomorka malihańskiego) przykomorki z zakresem działania komor pomocniczych II klasy.

Dunajewski r. w.

24.**Ustawa z dnia 30 marca 1881,**

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1881.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1881 istniejących podatków stałych i niestałych, tudzież opłat i dodatków według ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatków stałych w wysokości, ustawą skarbową z dnia 28 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 53) oznaczonej.

O ileby w ustawach o podatkach obecnie obowiązujących zaprowadzona została zmiana przed końcem maja 1881, pobór podatków odbywać się ma na zasadzie tychże zmian.

§. 2.

Wydatki administracyjne w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1881 pokrywane będą w miarę potrzeby na rachunek dotacyj, które ustawą skarbową na rok 1881 w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustanowione być mają.

§. 3.

Dotacya szczególna, ustawą z dnia 5 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 88) na nabycie dla państwa kolei południowo-zachodnich dolno-austryackich wyznaczona a w r. 1879 nie wydana, której używanie aż do końca maja 1880 ustawą z dnia 25 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 31) i aż do końca marca 1881 ustawą skarbową z d. 28 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 53) na rok 1880, artykuł VI, ustęp 5 zostało przyzwolone, tudzież dotacya, ustawą skarbową z dnia 30 marca 1878 (Dz. u. p. Nr. 27) na rok 1878 dla kolei naddunajskiej i połączenie tejże z koleją Franciszka Józefa, wyznaczona a w r. 1879 nie wydana, której używanie aż do końca marca 1881 dozwolone zostało ustawą z dnia 1 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 86) na wybudowanie tej kolei, używana być może jeszcze aż do końca maja 1881; dotacye jednak te tak uważane być mają, jak gdyby wyznaczone były w preli-minarzu 1880 r. w myśl artykułu VI, ustęp 4 ustawy skarbowej na rok 1880.

§. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30 marca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

25.

Ustawa z dnia 30 marca 1881,

zmieniająca terminy wyznaczone do postępowania reklamacyjnego w celu uregulowania podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Termin 45dniowy do wnoszenia reklamacyj w artykule I, §. 37 ustawy z d. 6 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 54) ustanowiony, który stósownie do artykułu VII, ustęp 1 ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) poczynąć się miał od dnia 1 marca 1881, przedłuża się aż do 15 czerwca 1881.

Upoważnienie do przedłużenia terminu, nadane Rządowi w ustępie 2 artykułu VII ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) traci moc swoją.

Artykuł II.

Terminy wyznaczone w artykule VIII ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) przewodniczącemu komisyj szacunkowych powiatowych do dokończenia wskazanych tamże czynności urzędowych aż do końca grudnia 1881, przedłużają się aż do końca czerwca 1882 a termin naznaczony tamże przewodniczącemu komisyj reklamacyjnych aż do końca lutego 1882, przedłuża się do końca sierpnia 1882.

Artykuł III.

Termin sześciomiesięczny, wyznaczony stosownie do artykułu IX ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) komisjom szacunkowym powiatowym do sprawdzenia operatów reklamacyjnych, przedłuża się aż do końca lutego 1882.

Artykuł IV.

Termin, który stosownie do artykułu X ustawy z dnia 28 marca 1880 wyznaczony być miał komisji naczelnej do ukończenia robót, przedłużony być ma najmniej na dwa miesiące.

Artykuł V.

Termin w artykule III i XI ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34), do wyrównania podatków po skończeniu postępowania reklamacyjnego, na koniec czerwca 1882 a względnie pocz tek trzeciego ćwierćrocza 1882 wyznaczony, uchyla się i postanawia, że termin do wyrównania podatków ustanowiony będzie osobną ustawą.

Artykuł VI.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł VII.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30 marca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Sprostowanie.

W Części V Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 22 lutego 1881 a mianowicie w rozporządzeniu ministerstwa skarbu z dnia 11 lutego 1881 (Dz. u. p. Nr. 11) pod II, w ostatnim wierszu ustępu 3, zamiast: „pod I, 2, 3 i 4“ powinno być: „pod I. 2 i 3“.

Fig. 3.

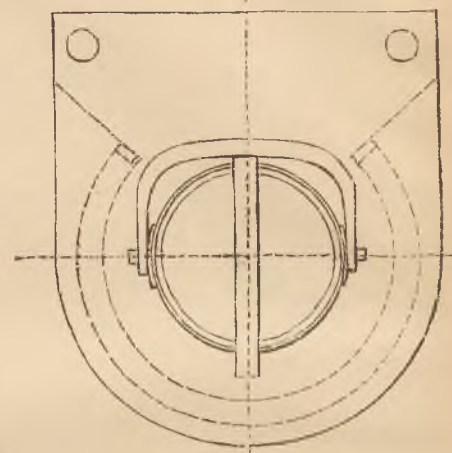

Fig. 2.

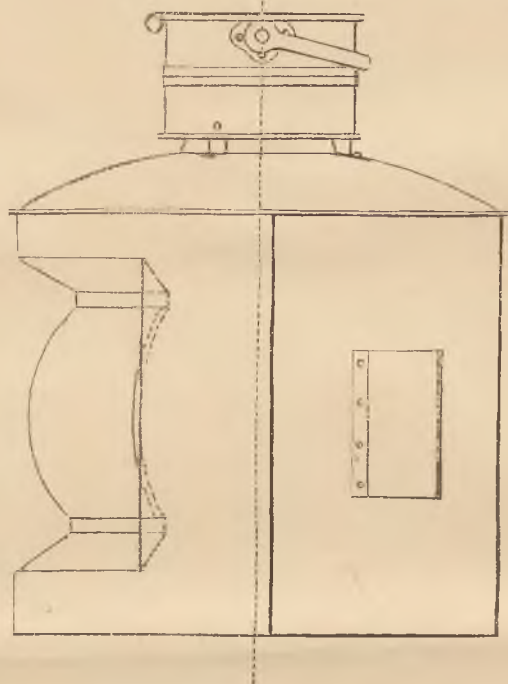

Fig. 1.

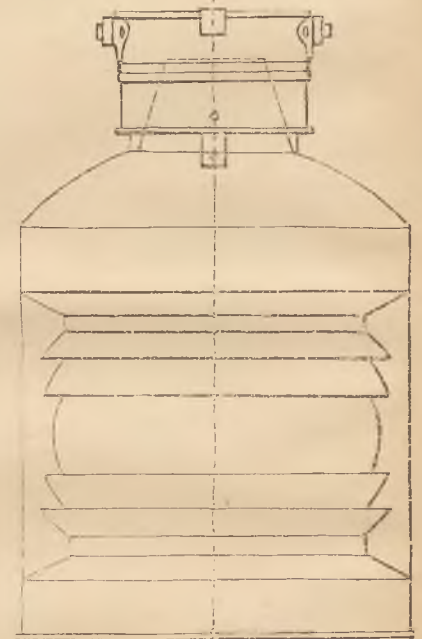
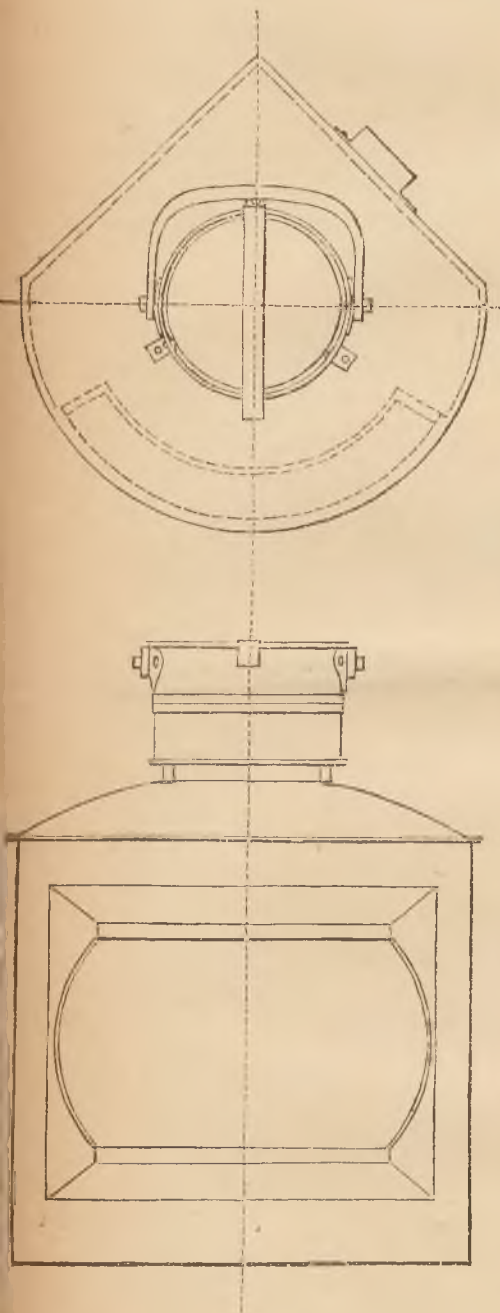

Fig. 6.

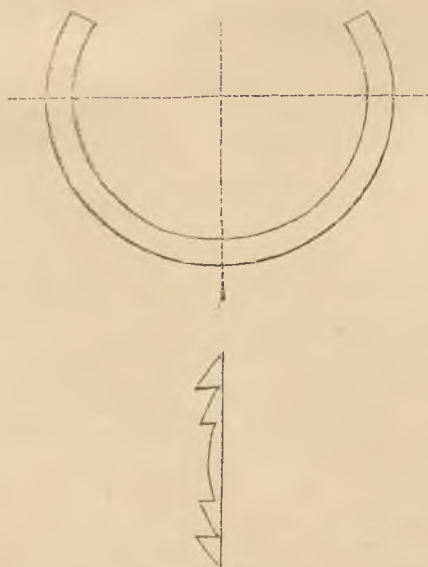

Fig. 7.

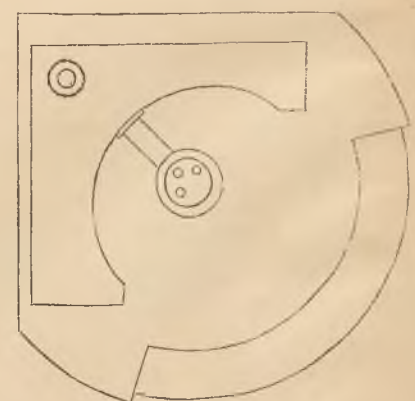

Fig. 4.

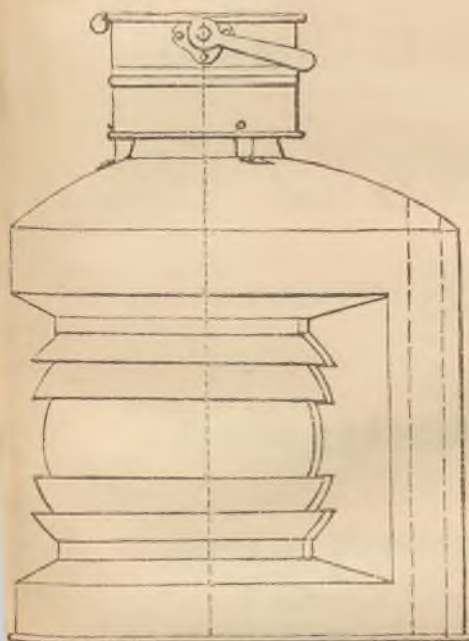

Fig. 5.

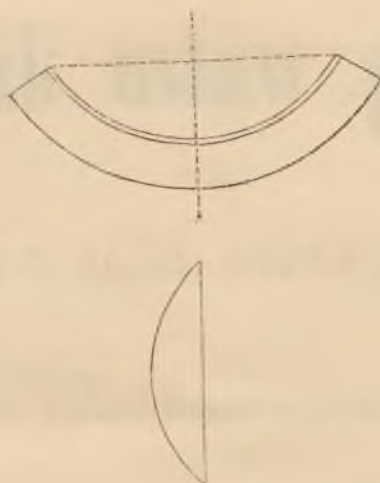

Fig. 9

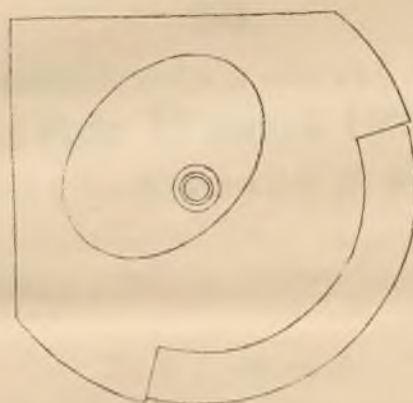

Fig. 10.

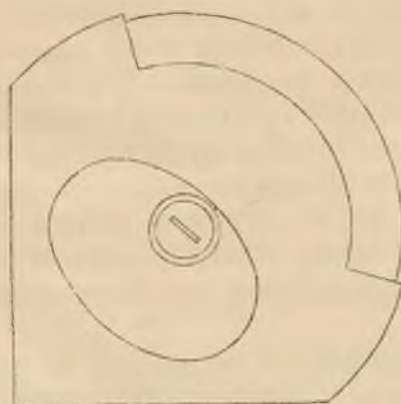

Fig. 8.

Fig. 11.

Fig. 12.

